

տօնն էին վարում: Այդ պաշտօնը միայն Ռշտունեաց նախարարների արտօնութիւնն էր:

Ռշտունեաց աշխարհը տոնէ է մեզ երեւելի հերոսներ, որոնք հայոց հին պատմութեան մէջ փայլուն անուն են թողել: Այստեղից էր Բարգափրան սպարապետը, որ Տիգրան երկրորդի օրերում մի արշաւանք գործեց դէպի Պաղեստին եւ, հռոմէայեցոց հետ պատերազմելով, ջարդեց, հալածեց նրանց, յետոյ տիրեց Երուսաղէմին: Այնտեղ Անտիգոնոսին թագաւոր կարգեց Յիւրկանոս քահանայապետի եւ, միեւնոյն ժամանակ, արքայի փոխարէն: Այդ ձեռնտոութեան համար Բարգափրանը ստացաւ Անտիգոնոսից, իբրեւ ընծայ, հինգ հարիւր գեղեցիկ կին եւ հազար քանքար ոսկի: Իսկ Յիւրկանոս քահանայապետին հրէից բազմաթիւ գերիների հետ բերեց Յայաստան, բնակեցրեց Վան քաղաքում:

Այստեղից էր Մանաճիիր (Մանուչահր) քաջ նահապետը, որ Տրդատի եւ նրա որդի Խոսրովի ժամանակ հարաւային զօրքերի սպարապետ էր: Այդ նահապետի օրերում աւելի սաստկացել էր այն խուլ կռիւը, որ սկստեցաւ Լուսաւորիչի ժամանակից եւ տեւեց մինչեւ նրա վերջէն ժառանգի՝ Սահակ Պարթեւի օրերը: Դա նոր հաստատող քահանայապետական եւ նախարարական իշխանութեան կռիւն էր: Դա հոգեւոր իշխանութեան կռիւն էր, մի կողմից եւ մարմաւոր իշխանութեան կռիւն էր, միւս կողմից: Յոգեւոր իշխանութիւնը, հոգեւոր ազահութեամբ, աշխատում էր իրաւունքներ, արտօնութիւններ, կալրածքներ ձեռք բերել, եւ սահմանափակել թէ՛ թագաւորի, թէ՛ նրա նախարարների իշխանութիւնը: Այստեղից ծագեց կռիւը: Նրա սկիզբը դրեց Լուսաւորիչը: Եւ այդ կռոյի մէջ զոհ գնացին՝ թէ՛ ինքը Լուսաւորիչը եւ թէ՛ նրա բոլոր ժառանգները՝ Արիստակէսը, Վրթանէսը, Յուսիկը, Ներսէս Մեծը եւ Սահակը: Իմ խօսքը Մանաճիիր Ռշտունու մասին էր: Դա մի արշաւանք է գործում դէպի Ասորեստան եւ սուրբ Յակոբ Մծբնայ հայրապետի վիճակից բազմաթիւ գերիներ է բերում, նրա ութն սարկաւազների հետ Ճերուկի հայրապետը անձամբ գալիս է Մանաճիիրի մօտ, խնդրելու, որ արձակէ գերիներին: Բայց խստասիրտ Մանաճիիրը, փոխանակ նրա աղաչանքը լսելու, նրան աւելի վշտացնելու համար հրամայում է գերիներից ութն հարիւր հոգի՝ հայրապետի ութն սարկաւազների հետ՝ նետել ծովը: Աւլանը ինձ ցոյց տոնեց այն տեղը, ուր կատարուել էր այդ եղեռնագործութիւնը: Դա Ոստանից ոչ այնքան հեռու մի ապառաժ հրոանդան էր, որի բարձրութեան վրայ գտնուում էր Մանաճիիրի Մանակերտ անունով բերդը: Այդ բարձրութիւնից թափեցին ծովը խեղճ գերիներին: